

SEMBLAVA UNA EUGA I

ERA UNA DONA

No escau parlar en aquest llibre de les llegendes de transformacions d'homes en besties i de les besties en homes perquè aquestes mitologies inventades pel paganism paganisme ens deixaren un cap com un bombo, Déu no ha fet mai aquestes coses. Es el Diable, pare de la mentida que, de tanta enveja que ens te, si podia ens convertiria en simis o dels simis en faria homes. Sort que Deu li te el dit a l'ull, del contrari el Diable en faria de les seves. Ja veureu quina en va fer servin-se d'un màgic. Va fer creure que havia convertit una dona en euga.

La cosa va anar així. Un home es va enamorar perdudament d'una dona casada, boniquíssima però bona cristiana. Totes les maquinacions per fer-la caure varen fallar ridiculament. Exasperat, l'home va acudir a un nigromàntic per tal que, per art del Dimoni, la rendís o fes almenys que el marit, avui enamorat, se sentís ~~ple de desamor~~ l'endemà ple de desamor. Permeté Deu que el magig tingues un petit exit a fi de portar per bon camí tots els que en aquest afer intervingueren i demostrar que si al Diable i al màgic els era consentida una malifeta, Sant Macari podia amb un senzill miracle encaminar-ho tot a fi de bé.

Aquest Sant Macari era dixeble de Sant Antoni Abad. Dos anacoretas d'aquest

nom, havien estat deixebles de Sant Antoni ~~abad~~. Al primer Macari li diuen l'Egipci. L'altre també ho era d'Egipci, com Sant Antoni, però com que era fill de d'Alexandria Es conegut per ~~Abt~~ l'Alexandri. Fou doncs Sant Macari l'Egipci el que va desfer el conjur del màgic gracies al qual aquella dona tan bonica semblava que havia estat convertida en euga. Sens dubte, el Diable es proposava que, convertida aparentment en euga, el seu marit se'n des fes espantat. Llavors el Dimoni l'hauria lliurada a l'home que la volia perdre. El cas és que aquella bona dona semblava haver-se convertit en euga. Tothom la veia feta una euga. Quina vergonya! Déu devia permetre això per càstig. Era molt bonica. Molts devien mirar-la amb ulls que rebaixarien en ella la dignitat de dona. Se la mirarien potser com un animal preciós, potser amb ulls lascius. Les mirades de molts, del seu home el primer es posarien, impertinents sobre certs relleus d'ella i potser a la dona ~~lla~~ això l'afalagava. Seria un castig d'aquestes lleugereses que Deu va permetre que el màgic donés a la gent la il·lusió de convertir una dona en euga. Es com si Deu volgués dir que el Diable només ens pot enganyar i que si estés a la seva mà ens rebaixaria fent-nos perdre la categoria de fills de Deu i convertint-nos en besties. Tothom creia que aquella senyora s'havia tornat una euga. Ho creia el seu marit, ho creien les serventes, els parents i els veïns i s'ho creia aquell home que volia seduir-la.

Tot això es tant estrany com volgueu, però és just i gràcies que si alguns homes confien en el poder diabòlic dels màgics Deu els dongui per la llosa. Va recorre el marit a màgics i curanderos per tal que desfessin l'encantament i li tornessin la dona. Fou inútil: L'euga semblava benbe una euga, cada dia mes bonica i mes lluenta. Per fi el marit es decidi a acudir a l'anacoreta Macari, deixebla de Sant Antoni abad. Entretant Deu advertí a Sant Macari, de que es tractava. Va posar el marit una morralla a l'eugassa de la seva dona mulleri i axi acudiren davant de Sant Macari. El marit s'agenollé als peus de l'anacoreta suplicant-li plorant que es compadis de la seva dona i li tornés la forma humana.

-Peró, on la veieu l'euga, desgraciats de vosaltres?- va dir-los Sant Macari. Jo el que veig davant meu és una dona i no una euga. Per mirar agusta dona tots teniu ulls de cavall perque el dimoni us enganya. Per això us sembla que es una euga.

Amb aquestes paraules volgué Sant Macari raptar-los a tots donant-los entenent que hi ha maneres i maneres de mirar una dona i que segons com hem la contempli, si només la considerem com una femella, fem cas omis de la seva dignitat.

Lavors el Sant anacoreta va ruixar amb aigua beneita el cap que ell veia de dona i els altres veien d'euga i instantaniament s'esvai el malefici.

Pirant, marit i muller s'abraçaren

Ell feia molts dies que per muller veia una euga amb una gran crinera i una ~~z~~ gropa de molta presència.

Tot ha estat a fi de be-digué Sant Macari en el seu sermó. Com tots, tu el marit, veien aquesta doa amb ulls de cavall i a vos, la muller, el cap s'us afluixava. Si haguessiu combregat mes sovint-fa cinc setmanes que no heu rebut el cosde de Jesús Nostre Senyor- i haguessiu entrat mes sovint a l'església, no us hautieu vist en aquest mal pas. El que us ha esdevingut volt dir que podem caure de molt a alt. Perqué, homes i dones, una de dues, o podem , amb la gracia de Déu i el pa eucaristic, esser temples vivents de l'Esperit Sant, o apotolar-nos fins a convertir e el nostre cor en una residència i possessió de Satanás. Podeu vos estar ben contenta. No heu pas estat posseida per el Diable i el Dimoni no li ha estat permés ni de tocar-vos. Els que us miraven amb ulls de cavall es pensaven que ereu una euga. Está be que els cavalls es mirin les eugues amb ulls de cavall. Hi ha una gran dignitat en el mon dels animals. Però la dignitat de l'home i la dona es inee comparablement més alta. Nosaltres som fets a imatge i semblança de Deu. I de fills de Deu podem caure de- molt mes baix que les besties, que son criatures de Deu que no manquen pas de noblesa: podem caure al nivell dels Diables. I ara aneu-se'n en pau.

Marit i muller i acompanyants emprengueren el viatge de retorn contents i e

edificat i, fent camí, cada vegada que veien un cavall o una euga es miraven l'un a l'altre somrient. I no hi havia rebcor contra aquestes nobles besties. I els acompanyants reconeixien que cavalls i eugues, encara que animals, eren més dignes i més il·lustres que els homes que no saben mirar el món com a cristians.

